

A Fővárosi Ítéltábla dr. Sütő László Ügyvédi Iroda (...) és dr. Dömösi Boglárka ügyvéd (.....) által képviselt felperesnek dr. Balczó Gábor ügyvéd (.....) által képviselt alperes ellen a Fővárosi Törvényszék 2017. október 27-én kelt 33.G.41.383/2017/3. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 5.000 (ötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperesi társaságnak egyenlő arányban a felperes és ... volt a tulajdonosa.

A felperes, mint az alperes ügyvezetője az alperes 2015. évi rendes taggyűlését 2015. május 6-án 10 órára hívta össze azzal, hogy határozatképtelenség esetén a megismételt taggyűlés 2015. május 13-án 10 órakor kerül megtartásra.

A felperes 2015. május 4-én elküldött e-mail üzenetével, valamint postai úton is tájékoztatta tagot a 2015. május 6. napjára kitűzött taggyűlés elhalasztásáról. A levél postai kézbesítése 2015. május 6. napján 11 óra 6 perckor történt meg ... részére.

..... 2015. május 6-án 10 órakor jegyzőkönyvet vett fel a taggyűlés helyszínén arról, hogy a taggyűlés elhalasztását nem tartja jogszerűnek, nem nyitottak ajtót a számára, valamint a taggyűlés a másik tag és egyben ügyvezető távollétében határozatképtelenség miatt nem került megtartásra. tag 2015. május 13-án 10 órakor ismét jegyzőkönyvet vett fel a taggyűlés helyszínén, melyben rögzítésre került, hogy ismét nem nyitottak ajtót számára, ezért az ajtó előtt került megtartásra a taggyűlés.

„A megismételt taggyűlés 9 napirendi pontban kezdte meg a tárgyalást, ezek közül az első kettő tárgyalására nem került sor, mert semmilyen írásos irat nem került megküldésre.

A 3. napirendi pont - döntés az ügyvezetés tevékenységének megfelelőségét megállapító felmentvény megadásáról - tekintetében a megismételt taggyűlés a következő 1. számú határozatot hozta: „a taggyűlés egyhangúlag úgy döntött, hogy ügyvezető részére a felmentvényt nem adja meg a 2014. évre vonatkozóan.”

A 4-5. napirendi pont érdemben nem került megtárgyalásra.

A 6. napirendi pont tekintetében a taggyűlés a következő 2. számú határozatot hozta:

„a taggyűlés egyhangúlag úgy döntött, hogy a társaságnak a Zrt.-vel szemben fennálló tartozását

a fizetéseképtelenség elkerülése érdekében rendeznie szükséges, ezért felszólítja az ügyvezető igazgatót, hogy tartozás rendezéséhez szükséges megállapodásokat kösse meg, a tartozásrendezési megállapodás után fennmaradó tartozás összegét pedig a társaság haladéktalanul egyenlítsse ki saját vagyona terhére."

A 7. napirendi pont keretében a 3. számú taggyűlési határozattal a taggyűlés egyhangúlag úgy döntött, hogy felhívja az ügyvezető figyelmét arra: amennyiben a Zrt.-vel szembeni tartozás nem kerül rendezésre és emiatt a társaság fizetéseképtelenné válik, úgy a társaság tagjai az ügyvezetővel szemben kártérítési igényt érvényesíthetnek és ennek tudatában is tegyen meg minden intézkedést annak érdekében, hogy a tartozás rendezésre kerüljön.

A 8. napirendi ponttal kapcsolatban a társaság a következő 4. számú határozatot hozta: a taggyűlés egyhangúlag úgy döntött, hogy az ügyvezető a társaság 2014. évi, továbbá 2015. május 13-ig terjedő időszakban keletkezett, társaságra vonatkozó valamennyi iratot tag számára tegye megismerhetővé, vagyis azokat tanulmányozás céljára adja át részére, továbbá a taggyűlés úgy döntött, hogy a 2014. évi gazdasági év ellenőrzésére, vizsgálatára független könyvvizsgáló által kerüljön sor és erre tekintettel a társaság a független könyvvizsgáló költségeit előlegezze. A független könyvvizsgáló személye: Kft. (...), felelős könyvvizsgáló: A társaság ügyvezetője a független könyvvizsgálónak köteles átadni a 2014. évre vonatkozó teljes iratanyagot."

A felperes a taggyűlési határozatokkal kapcsolatos kifogásait 2015. június 12-én közölte taggal.

A felperes az alperesi társaságban fennálló 50% mértékű üzletrészt 2015. június 30. napján ... részére értékesítette.

Az alperes egyedüli tagjaként 2015. július 16. napján alapítói döntésével 2015. július 16-i hatállyal ügyvezetői tisztségéből visszahívta a felperest és új ügyvezetőt nevezett ki. A szintén ugyanezen a napon meghozott alapítói döntéssel az alperes működését az egyedüli tag az új Ptk. hatálya alá helyezte.

A Fővárosi Törvényszék Cégbírósága 2015. július 16. napjával törölte a cégjegyzékből a felperest, mint az alperes ügyvezetőjét és tagját. Ugyanezen naptól a cégbíróság ... ügyvezetőként bejegyezte a cégjegyzékbe és ezzel egyidejűleg a cég székhelye a jelenlegi, ... címre változott.

Az alperes 2016. február 29. óta végelszámolás alatt áll.

A felperes 2015. július 2-án előterjesztett keresetében az alperes 2015. május 13-i megismételt taggyűlésén meghozott 1, 2. és 4. számú taggyűlési határozatai hatályon kívül helyezését kérte a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 46. § (2) bekezdése alapján, továbbá az alperes perköltségben marasztalását. Kérte a határozatok végrehajtása felfüggesztését is, valamint a Gt. 46. § (1) bekezdése alapján az alperes részére ügygondnok kirendelését. Előadta, hogy az alperesnek tagja volt, jelenleg is ügyvezetője. Az alperes a 2015. május 6-i taggyűlés összehívása és megtartása időpontjában a Gt. szerint működött. A 2015. május 6-ára általa ügyvezetőként összehívott taggyűlést a 2014. évi beszámoló elkészítéséhez szükséges könyvelési iratok hiányában kényszerűségből elhalasztotta, a másik tag ennek ellenére a taggyűlésről és a megismételt taggyűlésről jegyzőkönyvet vett fel. A részére 2015. június 4-én kézbesített jegyzőkönyvekből megállapíthatóan a másik tag 2015. május 13-án megismételt taggyűlést tartott. A taggyűlés az 1-2. és 5-6. napirendi pontról nem tárgyalt, a 3-4., továbbá a 7. napirendi pont tárgyában meghozott határozatok a következők miatt jogsértőek.

A megismételt taggyűlés nem kerülhetett szabályszerűen megtartásra, mivel a 2015. május 6-ára összehívott taggyűlést elhalasztotta, erről a másik tagot értesítette. Így a másik tag által

indítványozott napirendi pontok sem kerülhettek felvételre. Határozat jogszerűen egyik napirendi pont tárgyában sem volt hozható.

A 4. számú határozat azért is jogsértő, mivel a 7. napirendi pont megvitatására a másik tag határidőben és azt követően sem tett indítványt.

Az 1., 2. és 4. számú határozatok továbbá a Gt. 20. § (3) és (4) bekezdésébe is ütköző módon kerültek meghozatalra, mivel határozatok csak akkor lettek volna hozhatók, ha a taggyűlésen mindkét tag jelen van és az ülés megtartásához hozzájárul.

(A per tartama alatt a felperes a 2015. július 16-án meghozott 1-5. számú alapítói határozatok felülvizsgálata iránt pert indított. A Fővárosi Törvényszék a 2016. június 6-án kelt 38.G.44.739/2015/12. számú ítéletével az alapítói határozatokat - nem jogerősen - hatályon kívül helyezte.)

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását, felperes perköltségben marasztalását kérte. A felperes tagsági és ügyvezetői jogviszonyának megszűnésére figyelemmel kétségbe vonta a felperes perbeli legitimációját. Érdemben vitatta, hogy a Gt. lehetővé tenné az összehívott taggyűlés elhalasztását, de a halasztás indoka is alaptalan, valótlan volt, továbbá a jóhiszemű joggyakorlással ellentétben álló, hogy a felperes ezt a taggyűlés napja előtti napokban tegye meg. Az összes könyvelési anyag a felperes rendelkezésére állt, a felperes a 2014. évi mérleget a 2015. május 20-án megtartott taggyűlésen, annak összehívása nélkül elfogadta. Előadta továbbá, hogy a taggyűlés elhalasztásáról szóló levelet csak az első taggyűlés megtartását követően vette át. Minderre tekintettel a taggyűlés és a megismételt taggyűlés megtartása is jogszerű volt. Vitatta, hogy a 2. és a 4. számú határozatok ne lennének érvényesek, a felperes nem adta magyarázatát, miért nem tett indítványt.

A felperes 2016. október 21-én hangsúlyozta, hogy a keresettel támadott határozatok meghozatalakor az alperesnek tagja és ügyvezetője is volt.

Az elsőfokú bíróság 2017. október 27-én kelt 33.G.41.383/2017/3. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest 10.000 forint perköltség alperesnek megfizetésére. Az ítélet indokolásában a Gt. 45. § (1) és (2) bekezdése idézését követően rögzítette, hogy a felperes a keresettel támadott határozatok meghozatalakor az alperesi társaságban 50% mértékű üzletrésszel rendelkező tag, egyben ügyvezető is volt. A felperes tagsági jogviszonya a kereset előterjesztésekor már nem állt fenn, de vezető tisztségviselőként a Gt. 45. § (2) bekezdése alapján keresetindítási jog illette meg. 2015. július 16-án azonban a felperes ügyvezetői tisztsége is megszűnt. Rámutatott, hogy az irányadó bírói gyakorlat (EBH2011.2328. és BH2011.340.) egységes abban, hogy a perbeli legitimációnak a per folyamán mindvégig fenn kell állnia, azaz a jelen perben a felperesnek legalább tagnak vagy vezető tisztségviselőnek kell lennie az alperesi társaságnál. Amennyiben egyik jogcímen sem áll már fenn jogviszonya a társasággal, úgy a Pp. 3. § (1) bekezdésében megkívánt jogi érdeke megszűnt. Ez alól kivétel, ha éppen a keresettel támadott határozat eredményeként szűnt meg a felperes jogviszonya az alperesnél, mert ez esetben a tagsági vagy vezető tisztségviselői jogviszony megszűnése a felperes jogvédelmének szükségessége miatt nem akadályozza a jogérvényesítést.

Figyelemmel arra, hogy a felperes az alperesben nem tag és nem vezető tisztségviselő, és mert a gazdasági társaság tagjainak nincs a gazdasági társaságtól független, elkülönült jogi érdeke, a felperesnek az alperessel szemben nem áll fenn védendő jogi érdeke, ezért a felperes nem rendelkezik perbeli legitimációval (Kúria Pfv.VI.021.004/2016/4.).

Az ítélettel szemben a felperes fellebbezett. Elsődlegesen az ítélet keresete szerinti

megváltoztatását, a 2015. május 13-án meghozott 1., 2. és 4. számú taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezését, az alperes perköltségben marasztalását, másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára kötelezését kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan és jogszabálysértő, mivel az elsőfokú bíróság a tényállást részben iratellenesen állapította meg, továbbá tévesen követelte meg a perbeli legitimáció per egész tartama alatt fennállását, és tévesen állapította meg alperessel szembeni védendő jogi érdeke hiányát.

Az iratellenesség körében arra utalt, hogy az elsőfokú bíróság megállapításával szemben a megismételt taggyűlés csak 7 napirendi pontban kezdte meg a tárgyalást és csupán az 1., 2. és a 4. számú határozatot hozta. A 4. és 5. napirendi pontot tárgyalta, a 4. számú napirendi pont tekintetében került sor a 2. számú határozat meghozatalára, míg az 5. napirendi pont kapcsán az került rögzítésre, hogy előadnivaló nincs. Az elsőfokú bíróság iratellenesen rögzítette a 6. napirendi pont tárgyát és azt is, hogy e vonatkozásban a megismételt taggyűlés határozatot hozott, melyből következően az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg a határozat tartalmát is. A jegyzőkönyvben rögzítettek szerint a 6. napirendi pont tekintetében azt állapította meg a taggyűlés, hogy mivel a mérleg beterjesztésére nem került sor, így osztalék fizetéséről sem lehet határozatot hozni. A 7. napirendi pont pedig a következő volt: „A 2014. évi és 2015. évi lekönyvelt időszak dokumentumainak haladéktalan átvizsgálása tulajdonos által, ha szükséges könyvszakértő bevonásával.” Ezen napirendi pont kapcsán hozta a taggyűlés a 4. számú határozatot. A taggyűlési jegyzőkönyv tanúsága szerint 8. és 9. napirendi pont nem volt, az elsőfokú bíróság e körben tett megállapításai is iratellenesek.

A perbeli legitimáció körében előadta, hogy az elsőfokú bíróság megállapításával ellentétesen a keresetindítási jognak a gazdasági társaságokhoz kapcsolódó következetes bírói gyakorlat szerint a kereset benyújtásának időpontjában kell fennállni. A kereset benyújtásakor nem vitásan az alperes ügyvezetője volt, akire nézve a szabálytalanul meghozott határozatok rendelkezést tartalmaztak. Annak alátámasztására, hogy a perbeli legitimáció meglétének vizsgálata a keresetlevél benyújtása időpontjában szükséges, eseti döntésekre (BDT2000.346.; BH2012.2.79.; Fővárosi Ítélet tábla Gf.40.238/2015/10.; IH2014.76.; 16.Gf.40.376/2013/6.) hivatkozott azzal, hogy mindezek alapján tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy legalább tagnak vagy vezető tisztségviselőnek kell lennie ahhoz, hogy a jogi érdeke megállapítható legyen. Az elsőfokú bíróság által megjelölt EBH és BH eseti döntésekből nem vonható le az a következtetés, hogy a perbeli legitimációnak a per folyamán mindvégig fenn kell állnia. A felhívott egyik döntés bérleti jogviszonnyal, míg a másik a részvényesi minőség megszűnése folytán bekövetkezett jogi érdek megszűnésével kapcsolatos, márpedig az általa támadott határozatok az ügyvezetői felelősségével kapcsolatosak. Ebből következően a jogi érdeke az ügyvezetői tisztsége megszűnését követően is fennmaradt. Hangsúlyozta, hogy a kereset benyújtását követően sem szűnt meg a jogi érdeke a kereset tárgyához kapcsolódóan, személyes érdekeltisége a határozatok tekintetében kétség nélkül megállapítható. Az 1. számú határozat kifejezetten az ügyvezetői tevékenységére vonatkozott, míg a 4. számú kifejezetten rá rótt kötelezettséget. Állította, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget a Pp. 206. § (1) és a 221.§ (1) bekezdésében foglalt kötelezettségének sem.

Változatlan álláspontja szerint az alperes 2015. május 13-án tartott megismételt taggyűlése által hozott 1-2, 4. számú határozatok jogszabálysértőek. A 2015. május 6. napjára kitűzött taggyűlés az alperes tagjai előtt ismerten elhalasztásra került, így a határozatképtelenség miatt megismételt taggyűlést nem lehetett volna érvényesen megtartani. Ha pedig a taggyűlés nem szabályszerűen lett elhalasztva, és ezért a taggyűlés 2015. május 6. napján a jogszabályoknak megfelelően lett megtartva, a társasági határozatok jogszabálysértő volta arra tekintettel is megállapítható, hogy a által indítványozott napirendi pontok szabályszerűen nem kerülhettek volna fel a taggyűlés napirendi pontjai közé. Jogszabálysértőek a határozatok azért is, mert a megismételt taggyűlés megtartására jogszabálysértően került sor, hiszen a 2015. május 6. napjára kitűzött taggyűlés nem

volt határozatképtelen. A taggyűlésen megjelent, így az ő személyében a törzstőke fele képviseltette magát. A Gt. 142. §-a értelmében megismételt taggyűlés tartására kizárólag az eredeti taggyűlés határozatképtelensége esetén kerülhet sor. Egyebekben megjegyezte, hogy ténylegesen meg sem jelent a megismételt taggyűlés időpontjában az alperes székhelyén, így nyilván nem is tarthatott taggyűlést.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását, a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Előadta, hogy a felek által nem vitatottan 2015. július 16-i alapítói döntésével a felperest az ügyvezetői tisztségéből visszahívta. A felperes perindítási jogosultságát a Gt. 45. § (2) bekezdése teremtette meg, mely lehetővé tette, hogy az ügyvezető kérje a társaság által hozott határozat bírósági felülvizsgálatát. Vélekedése szerint a Gt. az ügyvezető számára eljárásjogi szempontból ad felhatalmazást a perindításra, de ezen túl a perben vizsgálandó a Pp. 3. § (1) bekezdésében meghatározott jogi érdek is. Jogi érdeke annak van, akinek jogviszonyaira a jogvita mikénti eldöntése kihat, aki a döntés következtében jogokat szerez, kötelezettségtől szabadul. Felperes az eljárásban ugyanakkor a védendő jogi érdekét nem tudta meghatározni, önmagában az ügyvezetői jogviszony fennállása a felperest nem legitimálja. A védendő jogi érdek továbbá nem kizárólag a perindításhoz kapcsolódik, hanem annak az egész eljárás folyamán fenn kell állnia. Ha a legitimáció az ügyvezetői minőséghez köthető, akkor az ügyvezetői minőség megszűnésével a jogi érdek is megszűnik. Kiemelte, hogy a felperesnek az ügyvezetői jogviszonyát is megszüntető alapítói határozat felülvizsgálata iránti keresete jogerősen, a Kúria Gfv. VII.30.294/2017/3. számú ítéletével hatályában fenntartottan elutasításra került. A társasághoz köthető jogi érdek igazolása nélkül a taggyűlés összehívásával kapcsolatos formális okokra hivatkozással a határozatok hatályon kívül helyezésének nem lehet helye.

A felperes a fellebbezési ellenkérelemre tett észrevételében a fellebbezésben foglaltak változatlan fenntartása mellett hangsúlyozta, hogy a perbeli legitimációnak a gazdasági társaságokhoz kapcsolódó töretlen bírói gyakorlat szerint a per megindításának időpontjában kell fennállnia. Az ÍH2014.76. számú eseti döntés szerint is a perlési jogosultságot a vezető tisztségviselői mivolt önmagában megteremti, az eljárás lefolytatásához ezen túlmenő jogi érdeket igazolni nem szükséges. A Fővárosi Ítéltábla a Gf.40.238/2015/10. számú határozatában pedig arra mutatott rá, hogy töretlen a bírói gyakorlat abban a kérdésben, hogy elfogadja a volt vezető tisztségviselő perindítási jogát is. Ugyanis a Gt. 45. § (2) bekezdésének merev alkalmazása oda vezetne, hogy a vezető tisztségviselő, akinek a megbízatása megszűnt, el lenne zárva a személyét érintő jogsértő határozatok megtámadásától. Mindezek alapján a perbeli legitimációja perindításkori fennállása megállapítható, melyből fakadóan az elsőfokú bíróság tévesen utasította el a keresetet.

A fellebbezés az ügy érdemét érintően az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

A Fővárosi Ítéltábla egyetértett a felperessel abban, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást részben iratellenesen, tévesen állapította meg, ezen téves tényfeltárás azonban az elsőfokú bíróság határozata érdemére az alábbiak szerint nem hatott ki.

Az per iratai között a keresetlevél mellékleteként elfekszik a per tárgyát képező 2015. május 13-i megismételt taggyűlésről felvett taggyűlési jegyzőkönyv, mely tartalmazza a napirendi pontokat, a taggyűlésen történt fontosabb eseményeket, meghozott határozatokat. Ezen irat tartalmára tekintettel helyesen hivatkozott a felperes arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapítottakkal szemben a megismételt taggyűlés napirendjén a kilenc napirendi pont helyett csak hét napirendi pont szerepelt; a 4. napirendi pont érdemben megtárgyalásra került, és annak tárgyában hozta meg a taggyűlés a keresettel támadott 2. számú határozatot, mely szerint „A taggyűlés a társaság végelszámolására

vonatkozó indítványt egyhangúlag elvetette." Ehhez képest az elsőfokú bíróság valóban iratellenesen rögzítette a 2. számú határozat tartalmát, és azt is, hogy a 2. számú határozat meghozatala a 6. napirendi pont tárgyában történt. A jegyzőkönyvben foglaltak szerint az 5. napirendi pont kapcsán előadni való nem volt, míg a 6. napirendi pont tekintetében azt állapította meg a taggyűlés, hogy „mivel a mérleg beterjesztésre nem került, így az osztalék kifizetésről sem lehet határozatot hozni”. Az elsőfokú bíróság szintén iratellenesen rögzítette a 7. napirendi pontot, és azt is, hogy annak tárgyalása során a taggyűlés 3. számú határozatot hozott, tekintve, hogy a taggyűlés 3. számú határozatot egyáltalán nem hozott. A jegyzőkönyvben foglaltak szerint a 7. napirendi pont „A 2014. évi és a 2015. évi lekönyvelt időszak dokumentumainak haladéktalan átvizsgálása tulajdonos által, ha szükséges, könyvszakértő bevonásával” tartalmú napirend volt, melynek tárgyában hozta meg a taggyűlés azt a 4. számú határozatot, melynek tartalmát az elsőfokú bíróság is szöveghűen idézte.

Jelen esetben azonban a kereset, illetőleg a fellebbezés elbírálása szempontjából nem a határozatok pontos tartalmának, hanem az alább kifejtettekre figyelemmel annak van jogi jelentősége, hogy a per tartama alatt a felperes ügyvezetői tisztsége megszűnt.

A jelen perben még alkalmazandó a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 3. § (1) bekezdése deklarálja a kérelemre történő eljárás elvét, kimondva, hogy a bíróság a polgári ügyek körében felmerült jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el. Ilyen kérelmet - ha törvény eltérően nem rendelkezik - csak a vitában érdekelt fél terjeszthet elő.

A Pp. ezen §-ában megkívánt érdekelttség nyilvánvalóan valamilyen jogi érdekeltséget jelent, a pernek kihatással kell lennie a fél jogi helyzetére, általa jogokat szerezhet, vagy kötelezettségek alól szabadulhat, illetőleg jogvédelmet nyerhet.

A vitában érdekelttség (jogi érdekelttség, jogi érdek) kifejezés is már utal a felperes és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolatra, nem azonosítható azonban a keresetőségi joggal, más megfogalmazásban a perbeli legitimációval, az igényérvényesítési, perindítási jogosultsággal. A keresetőségi jog a fél és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolatra vonatkozik, vagyis arra, hogy a felperest megilleti-e a keresettel érvényesített jog az alperessel szemben. A keresetőségi jog tehát anyagi jogi kérdés, amelynek hiánya főszabályként a kereset érdemi elutasításához vezet. Nem vitásan a jogszabályok egyes esetekben lehetővé teszik az anyagi jogi jogosultakon kívül más számára is a perindítást, más esetekben viszont, bizonyos pertípusokban kifejezetten szabályozzák az igényérvényesítési jogosultsággal rendelkező, perindításra jogosult személyek körét.

Ez utóbbi pertípus körébe tartozik a társasági határozatok felülvizsgálata iránti per is.

A jelen perben még alkalmazandó, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 45. § (1)-(2) bekezdése határozza meg a társasági határozatok bírósági felülvizsgálata kezdeményezésére jogosultak körét, keresetőségi joggal tehát a társasági határozat bírósági felülvizsgálata iránti perben az rendelkezik, akit a Gt. ezen szakaszokban kifejezetten nevesít.

A 45. § (1) bekezdése értelmében a gazdasági társaság bármely tagja (részvényese) kérhet a társaság szervei által hozott a Gt. vagy más jogszabály rendelkezéseibe, illetve a társasági szerződésbe ütköző határozatok bírósági felülvizsgálatát.

A (2) bekezdés szerint gazdasági társaság legfőbb szerve által hozott határozat bírósági felülvizsgálatát - jogsértésre hivatkozással - a társaság bármely vezető tisztségviselője, illetve a felügyelő bizottság bármely tagja is kezdeményezhet.

A jelen ügyben a felperes a 2015. május 13-i taggyűlési határozatok felülvizsgálata iránti pert az

alperes vezető tisztségviselőjeként kezdeményezte. A felperes a kereset előterjesztésekor az alperes által nem vitatottan az alperes ügyvezetője volt, ezért vezető tisztségviselőként kétségtelenül rendelkezett perindítási jogosultsággal. Helyesen állapította meg ezért az elsőfokú bíróság, hogy a felperest vezető tisztségviselőként a Gt. 45. § (2) bekezdése alapján keresetindítási jog illette meg. A felperes a fellebbezésében maga sem tette vitássá, hogy az ügyvezetői tisztsége 2015. július 16-án véglegesen megszűnt, de nem is tehette, hiszen a Fővárosi Ítéltábla 2017. január 4-én kelt - a Kúria Gfv. VII.30.294/2017/3. számú ítéletével hatályában fenntartott - 16.Gf.40.534/2016/5. számú ítéletével jogerősen elutasította a felperes 2015. július 16-i alapítói határozatok felülvizsgálata iránti keresetét.

A Fővárosi Ítéltáblának a fellebbezés tükrében abban a jogkérdésben volt szükséges állást foglalnia, hogy a felperes ügyvezetői tisztségének megszűnése folytán a felperes által hivatkozott, az eljárás lefolytatásához fűződő jogi érdekeltség önmagában teremt-e alapot a kereset érdemi elbírálásához.

A fent kifejtettekből következően a határozat felülvizsgálata iránti perben a keresetőségi jog fennállásának vizsgálatánál nem a jogi érdekeltség, a védendő jogi érdek meglétének, hanem annak van jelentősége, hogy a felperesnek fennáll-e az a társasági jogviszonya (tagsági, részvényesi, vezető tisztségviselői, felügyelőbizottsági jogviszony), amely alapján a törvény kifejezett rendelkezése szerint perindításra jogosulttá vált. Mivel a törvény meghatározott társasági jogviszonyhoz köti az igényérvényesítési jogosultságot, ezen jogviszonynak a perben mindvégig fenn kell állnia.

A felperes ügyvezetői tisztsége a jelen per tartama alatt megszűnt, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el a keresetet a felperes keresetőségi joga megszűnésére tekintettel.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel rámutat, hogy a hivatkozott eseti döntések a perbelitől eltérő tényálláson alapulnak, így azok nem voltak irányadóak, de jelen másodfokú eljárásban nem is az volt a jogkérdés, hogy a keresetindításra jogosult volt-e a felperes. Egyébiránt az ÍH2014.76. számú eseti döntésből is éppen az olvasható ki, hogy az eljárás lefolytatásához nem a jogi érdek igazolása, hanem a tagi, vezető tisztségviselői, felügyelőbizottsági tagi minőség megléte szükséges.

Megjegyzi a Fővárosi Ítéltábla, hogy a 2013. évi CLXXVII. törvény (Ptké.) 10/A. § (2) bekezdése a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:35. §-a alapján indult perekre nézve már kifejezetten úgy rendelkezik, hogy a keresetőségi jognak, illetve perbeli legitimációnak (keresetindítási jog) a per során folyamatosan, a per befejezéséig fenn kell állnia.

Minderre tekintettel nem vezethetett eredményre a felperes jogi érdeke megszűnésének hiányára tett fellebbezési előadása.

A felperes keresetőségi jogának megszűnése folytán pedig szükségtelen volt a határozatok hatályon kívül helyezése alapjául megjelölt okok, indokok megalapozottságának vizsgálata.

Mivel a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján részben tévesen megállapított tényállás a másodfokú eljárásban orvosolható volt, de a tényállás részben téves voltának a per eldöntése szempontjából nem is volt jelentősége, és mert az elsőfokú bíróság a Pp. 221.§ (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének a kereset elbírálása szempontjából szükséges mértékben eleget tett, az eljárás megismétlésének eljárásjogi feltételei nem állnak fenn.

Minderre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - a fenti pontosított indokolással - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest az alperes 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alkalmazásával megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

Budapest, 2018. június 13.

Dr. Rutkai Éva s. k.
előadó bíró

Dr. Gál Judit s. k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana
bírószági ügyintéző